Directiva 93/83/CEE/27-sept-1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor şi drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit şi retransmisiei prin cablu

Emitent: Consiliul Comunitatilor Europene

CONSILIUL COMUNITATILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunitatii Economice Europene, în special articolul 57 alineatul (2) si articolul 66,

având în vedere propunerea Comisiei (1),

(1)JO C 255, 1.10.1991, p. 3 si JO C 25, 28.1.1993, p. 43.

în cooperare cu Parlamentul European (2),

(2)JO C 305, 23.11.1992, p. 129 si JO C 255, 20.9.1993.

având în vedere avizul Comitetului Economic si Social (3),

(3)JO C 98, 21.4.1992, p. 44.

(1)întrucât printre obiectivele Comunitatii stabilite în tratat figureaza instituirea unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, încurajarea unor relatii mai apropiate între statele apartinând Comunitatii si realizarea progresului economic si social al tarilor Comunitatii printr-o actiune comuna vizând eliminarea barierelor care dezbina Europa;

(2)întrucât, în acest scop, tratatul prevede stabilirea unei piete comune si a unui spatiu fara frontiere interne; întrucât masurile adoptate în acest scop trebuie sa includa eliminarea obstacolelor din calea liberei circulatii a serviciilor si instituirea unui regim care sa asigure o concurenta nedenaturata în cadrul pietei comune; întrucât, în acest scop, Consiliul poate adopta directive vizând coordonarea actelor cu putere de lege si a actelor administrative ale statelor membre cu privire la initierea si exercitarea de activitati ca persoana independenta;

(3)întrucât difuzarea transfrontaliera de programe în cadrul Comunitatii, în special prin satelit si prin cablu, constituie unul dintre principalele mijloace de realizare a acestor obiective comunitare, care sunt totodata de natura politica, economica, social-culturala si juridica;

(4)întrucât Consiliul adopta deja Directiva 89/552/CEE din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor dispozitii stabilite prin acte cu putere de lege si acte administrative ale statelor membre cu privire la desfasurarea activitatilor de difuzare a programelor de televiziune (4), care prevede masuri de încurajare a difuzarii si producerii de programe de

televiziune la scara europeana, precum si masuri privind publicitatea si sponsorizarea, protectia minorilor si dreptul la replica;

(4)JOL 298, 17.10.1989, p. 23.

(5)întrucât, cu toate acestea, realizarea acestor obiective în ceea ce priveste difuzarea transfrontaliera a programelor prin satelit si retransmisia prin cablu de programe din alte state membre este, în prezent, împiedicata de anumite neconcordante între normele interne referitoare la dreptul de autor si de o anumita incertitudine juridica; întrucât aceasta înseamna ca titularii de drepturi sunt expusi riscului de a-si vedea exploatate operele fara încasarea unei remuneratii sau de a li se bloca exploatarea, în diverse state membre, de catre titularii individuali de drepturi exclusive; întrucât aceasta incertitudine juridica, în special, constituie un obstacol direct în calea liberei circulatii a programelor în cadrul Comunitatii;

(6)întrucât, în scopul protejarii drepturilor de autor, se face în prezent distinctia între comunicarea publica prin satelit direct si comunicarea publica prin satelit de telecomunicatii; întrucât, deoarece receptia individuala este posibila si accesibila în prezent cu ambele tipuri de satelit, orice diferente de tratament juridic nu mai sunt justificate;

(7)întrucât libera difuzare a programelor este împiedicata în plus de incertitudinea juridica actuala referitoare la a sti daca difuzarea printr-un satelit ale carui semnale pot fi primite direct afecteaza drepturile numai în tara de emisie sau în toate tarile de receptie în ansamblu; întrucât, deoarece satelitii de telecomunicatie si satelitii de transmisie directa sunt tratati în acelasi mod în ceea ce priveste dreptul de autor, aceasta incertitudine juridica afecteaza în prezent aproape toate programele transmise prin satelit în cadrul Comunitatii;

(8)întrucât, în plus, certitudinea juridica, care este o conditie prealabila pentru libera circulatie a emisiunilor de radiodifuziune si televiziune în cadrul Comunitatii, lipseste atunci când programele transmise în mai multe tari sunt introduse si retransmise prin retelele de cablu;

(9)întrucât dezvoltarea dobândirii de drepturi pe baza contractuala prin autorizare contribuie deja în mod activ la crearea spatiului audiovizual european preconizat; întrucât continuarea acestor acorduri contractuale trebuie sa fie asigurata si trebuie promovata aplicarea acestora în bune conditii, acolo unde este posibil;

(10)întrucât, în prezent, în special operatorii de cablu nu pot fi siguri ca au dobândit cu adevarat toate drepturile legate de programele care fac obiectul unor astfel de acorduri;

(11)întrucât, în cele din urma, partile din diferite state membre nu sunt toate supuse în acelasi mod obligatiei de a nu refuza, fara motive întemeiate, sa negocieze dobândirea drepturilor necesare pentru distribuirea prin cablu sau de a permite esuarea acestor negocieri;

(12)întrucât cadrul juridic pentru crearea unui spatiu audiovizual unic, definit prin Directiva 89/552/CEE, trebuie asadar completat în ceea ce priveste dreptul de autor;

(13)întrucât, asadar, trebuie sa înceteze diferentele de tratament care exista în statele membre în cazul difuzarii de programe prin satelit de telecomunicatii, astfel încât problema esentiala, în ansamblul Comunitatii, va fi daca operele si alte elemente protejate sunt comunicate publicului sau nu; întrucât, în felul acesta, se va asigura un tratament egal furnizorilor de programe transfrontaliere, indiferent daca acestia utilizeaza un satelit de transmisie directa sau un satelit de telecomunicatii;

(14)întrucât incertitudinea juridica referitoare la drepturile de dobândit, care împiedica transmisia transfrontaliera a programelor prin satelit, trebuie depasita prin definirea notiunii de comunicare publica prin satelit la nivel comunitar; întrucât aceasta definitie ar trebui sa precizeze în acelasi timp unde are loc actul de comunicare; întrucât aceasta definitie este necesara pentru a evita aplicarea cumulativa a mai multor legislatii nationale unui singur act de difuzare; întrucât comunicarea publica prin satelit are loc numai atunci când si numai în statele membre în care semnalele purtatoare de program sunt introduse, sub controlul si sub responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, într-un lant neîntrerupt de comunicare conducând la satelit si revenind spre pamânt; întrucât procedurile tehnice normale aplicate semnalelor purtatoare de programe nu pot fi considerate ca întreruperi ale lantului de transmisie;

(15)întrucât dobândirea pe baza contractuala de drepturi exclusive de difuzare trebuie sa fie conforma cu legislatia privind drepturile de autor si drepturile conexe în vigoare în statul membru în care are loc comunicarea publica prin satelit;

(16)întrucât principiul libertatii contractuale pe care se bazeaza prezenta directiva va permite limitarea în continuare a exploatarii acestor drepturi, în special în ceea ce priveste anumite mijloace tehnice de transmisie sau anumite versiuni lingvistice;

(17)întrucât, în momentul determinarii remuneratiei corespunzatoare drepturilor dobândite, partile trebuie sa tina seama de toate aspectele transmisiei, cum ar fi audienta efectiva, audienta potentiala si versiunea lingvistica;

(18)întrucât aplicarea principiului tarii de origine continut în prezenta directiva ar putea pune o problema în ceea ce priveste contractele în vigoare; întrucât prezenta directiva ar trebui sa prevada o perioada de cinci ani pentru adaptarea, daca este necesar, a contractelor în vigoare în temeiul prezentei directive; întrucât principiul mentionat nu ar trebui asadar sa se aplice contractelor în vigoare care expira înainte de1 ianuarie 2000; întrucât, daca partile mai pastreaza, pâna la aceasta data, un interes în contract, acestea trebuie sa aiba posibilitatea de a renegocia conditiile contractului;

(19)întrucât contractele internationale de coproductie existente trebuie sa fie interpretate în temeiul obiectivului economic si domeniului de aplicare avute în vedere de catre parti în momentul semnarii; întrucât, în trecut, contractele internationale de coproductie nu au prevazut adesea în mod expres si specific comunicarea publica prin satelit, în sensul prezentei directive, ca forma speciala de exploatare; întrucât conceptia care sta la baza multor contracte internationale de coproductie existente este ca drepturile asupra coproductiei sa fie exercitate separat si independent de fiecare coproducator, prin repartizarea între ei a drepturilor de

exploatare pe baze teritoriale; întrucât, ca regula generala, în cazul în care o comunicare publica prin satelit autorizata de un coproducator ar afecta valoarea drepturilor de exploatare ale unui alt coproducator, interpretarea unui astfel de contract existent ar sugera, în mod normal, ca acest din urma coproducator ar trebui sa consimta la autorizarea de catre primul coproducator a comunicarii publice prin satelit; întrucât exclusivitatea lingvistica a celui din urma coproducator va fi afectata atunci când versiunea sau versiunile lingvistice ale comunicarii publice prin satelit, inclusiv dublajul sau subtitrarea, coincid cu limba sau limbile întelese în mare parte pe teritoriul atribuit prin contract acestui din urma coproducator; întrucât notiunea de exclusivitate ar trebui sa fie înteleasa într-un sens mai larg atunci când comunicarea publica prin satelit se refera la o opera constând numai din imagini fara dialog sau subtitrari; întrucât este necesara o regula clara pentru cazurile în care contractul international de coproductie nu reglementeaza în mod expres partajarea drepturilor în cazul specific al comunicarii publice prin satelit în sensul prezentei directive;

(20)întrucât comunicarile publice prin satelit din tari terte vor fi considerate, în anumite conditii, ca fiind produse în cadrul unui stat membru din cadrul Comunitatii;

(21)întrucât este necesar sa se asigure ca protectia autorilor, artistilor interpreti sau executanti, a producatorilor de fonograme si a organismelor de radiodifuziune este acordata în toate statele membre si ca aceasta nu este supusa unui regim legal de licente; întrucât acesta este singurul mijloc de a evita ca eventualele neconcordante ale nivelului de protectie în interiorul pietei comune sa nu determine denaturarea concurentei;

(22)întrucât aparitia unor noi tehnologii poate sa aiba un impact atât calitativ, cât si cantitativ asupra exploatarii operelor si altor prestatii;

(23)întrucât, în temeiul acestei evolutii, nivelul de protectie acordat prin prezenta directiva tuturor titularilor de drepturi în domeniile reglementate de aceasta din urma ar trebui sa faca obiectul unei examinari continue;

(24)întrucât armonizarea legislatiei preconizate în prezenta directiva implica armonizarea dispozitiilor care garanteaza un nivel ridicat de protectie autorilor, artistilor interpreti sau executanti, producatorilor de fonograme si organismelor de radiodifuziune si televiziune; întrucât aceasta armonizare nu ar trebui sa permita organismelor de radiodifuziune si televiziune sa profite de diferentele existente între nivelurile de protectie prin deplasarea activitatilor în detrimentul productiilor audiovizuale;

(25)întrucât protectia acordata pentru drepturi conexe dreptului de autor trebuie sa fie aliniata cu cea prevazuta prin Directiva 92/100/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere si de împrumut si anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietatii intelectuale (1), în scopul comunicarii publice prin satelit; întrucât, în special, aceasta solutie va permite sa se garanteze ca artistii interpreti sau executanti si producatorii de fonograme primesc o remuneratie adecvata pentru comunicarea publica prin satelit a prestatiilor sau fonogramelor lor;

(1)JOL 346, 27.11.1992, p. 61.

(26)întrucât dispozitiile articolului 4 nu împiedica statele membre sa extinda prezumtia enuntata la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 92/100/CEE la drepturile exclusive prevazute la articolul 4; întrucât, mai mult, dispozitiile articolului 4 nu împiedica statele membre sa prevada o prezumtie simpla de autorizatie de exploatare în temeiul drepturilor exclusive ale artistilor interpreti sau executanti prevazuti în articolul mentionat anterior, în masura în care aceasta prezumtie este compatibila cu Conventia internationala privind protectia artistilor interpreti sau executanti, a producatorilor de fonograme si a organismelor de radiodifuziune si televiziune;

(27)întrucât retransmisia prin cablu a programelor din alte state membre constituie un act care cade sub incidenta dreptului de autor si, dupa caz, a drepturilor conexe dreptului de autor; întrucât operatorul de cablu trebuie asadar sa obtina, pentru fiecare parte a unui program retransmis, autorizatia tuturor titularilor de drepturi; întrucât, în conformitate cu prezenta directiva, aceste autorizatii trebuie acordate pe baza de contract, daca nu a fost prevazuta o exceptie temporara în cazul regimurilor juridice de licente existente;

(28)întrucât, pentru a evita ca interventia tertilor titulari de drepturi asupra unor elemente de programe sa împiedice buna desfasurare a aranjamentelor contractuale, se impune sa se prevada, prin obligatia de a recurge la o societate de gestiune colectiva, o exercitare colectiva exclusiva a dreptului de autorizare, în masura în care caracteristicile retransmisiei prin cablu o cer; întrucât dreptul de autorizare ca atare ramâne intact si numai exercitarea acestuia este reglementata într-o anumita masura, ceea ce implica faptul ca cesiunea dreptului de a autoriza o retransmisie prin cablu ramâne posibila; întrucât prezenta directiva nu aduce atingere exercitarii drepturilor morale;

(29)întrucât exceptia prevazuta la articolul 10 nu limiteaza optiunea titularilor de drepturi de a ceda drepturile lor unei societati de gestiune colectiva si de a avea astfel o participare directa la remuneratia platita de operatorul de cablu pentru retransmisia prin cablu;

(30)întrucât aranjamentele contractuale privind autorizarea retransmisiei prin cablu trebuie sa fie încurajate prin masuri suplimentare; întrucât o parte care încearca sa încheie un contract general ar trebui, în ceea ce o priveste, sa fie obligata sa faca propuneri colective în vederea unui acord; întrucât, în plus, orice parte interesata are dreptul, în orice moment, de a recurge la un organism de mediere impartial, însarcinat sa asiste la negocieri si care poate înainta propuneri; întrucât orice propunere sau opozitie în aceasta privinta ar trebui notificata partilor în cauza conform regulilor aplicabile în ceea ce priveste notificarea actelor juridice, în special cele care figureaza în conventii internationale în vigoare; întrucât, în sfârsit, este necesar sa se asigure ca negocierile sa nu fie blocate sau participarea anumitor titulari de drepturi sa nu fie împiedicata fara o justificare temeinica; întrucât nici una dintre aceste masuri destinate sa promoveze dobândirea de drepturi nu repune în discutie caracterul contractual al dobândirii drepturilor de retransmisie prin cablu;

(31)întrucât, pentru o perioada de tranzitie, statelor membre trebuie sa li se permita sa recurga în continuare la organismele existente având competenta pe teritoriul lor în cazurile în care

dreptul de retransmisie publica prin cablu a unui program ar fi fost refuzat în mod arbitrar sau propus în conditii abuzive de un organism de radiodifuziune sau televiziune; întrucât se impune ca dreptul partilor în cauza, care urmeaza sa fie audiate de catre organism, sa fie garantat si ca existenta acestui organism sa nu împiedice accesul normal al partilor în cauza în instante;

(32)întrucât, cu toate acestea, nu este necesara adoptarea unor reglementari comunitare pentru a rezolva toate aceste cazuri, ale caror efecte, cu câteva exceptii neglijabile din punct de vedere comercial, nu se fac simtite decât în cadrul frontierelor unui singur stat membru;

(33)întrucât se impune stabilirea unor reguli minime necesare pentru punerea în aplicare si garantarea unei difuzari internationale libere si neîntrerupte a programelor prin satelit, precum si a unei retransmisii prin cablu simultane si nealterate a programelor de radiodifuziune si televiziune provenind din alte state membre, pe baza esentialmente contractuala;

(34)întrucât prezenta directiva nu trebuie sa aduca atingere unei armonizari ulterioare în domeniul dreptului de autor si al drepturilor conexe, precum si în cel al gestiunii colective a unor astfel de drepturi; întrucât posibilitatea pe care o au statele membre de a reglementa activitatile societatilor de gestiune colectiva nu aduce atingere libertatii de negociere contractuala a drepturilor prevazute în prezenta directiva, fiind stabilit ca aceasta negociere are loc în cadrul normelor nationale generale sau specifice privind dreptul concurentei sau prevenirea abuzurilor din partea monopolurilor;

(35)întrucât revine asadar statelor membre sa completeze dispozitiile generale necesare realizarii obiectivelor prezentei directive prin adoptarea unor acte cu putere de lege si acte administrative în cadrul dreptului lor intern, cu conditia ca acestea sa nu contravina obiectivelor prezentei directive si sa fie compatibile cu dreptul comunitar;

(36)întrucât prezenta directiva nu aduce atingere aplicarii regulilor de concurenta în întelesul articolelor 85 si 86 din tratat,

ADOPTA PREZENTA DIRECTIVA:

-****-

CAPITOLUL I:DEFINITII

Art. 1: Definitii

(1)În întelesul prezentei directive, "satelit" înseamna orice satelit care opereaza în benzi de frecventa care, conform legislatiei privind telecomunicatiile, sunt rezervate difuzarii de semnale pentru a fi receptionate de catre public sau comunicarii individuale private. în acest ultim caz, este totusi necesar ca receptionarea individuala a semnalelor sa poata fi facuta în conditii comparabile cu cele din primul caz.

(2)_

a)În întelesul prezentei directive, "comunicare publica prin satelit" înseamna actul de introducere, sub controlul si responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, a semnalelor purtatoare de programe destinate receptionarii de catre public într-un lant neîntrerupt de comunicare conducând la satelit si revenind spre pamânt.

b)Actul de comunicare publica prin satelit are loc numai în statul membru în care, sub controlul si responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, semnalele purtatoare de programe sunt introduse într-un lant neîntrerupt de comunicare conducând la satelit si revenind spre pamânt.

c)Când semnalele purtatoare de programe sunt difuzate într-o forma codificata, exista comunicare publica prin satelit, cu conditia ca dispozitivul de decodare a emisiunii sa fie pus la dispozitia publicului de catre organismul de radiodifuziune sau televiziune sau cu consimtamântul acestuia.

d)În cazul în care comunicarea publica prin satelit are loc într-o tara terta, care nu asigura nivelul de protectie prevazut la capitolul II:

(i)daca semnalele purtatoare de programe sunt transmise satelitului plecând de la o statie de legatura ascendenta situata într-un stat membru, comunicarea publica este considerata a fi avut loc în acest stat membru, iar drepturile prevazute la capitolul II pot fi exercitate împotriva persoanei care exploateaza aceasta statie sau

(ii)daca nu se apeleaza la o statie de legatura ascendenta, ci comunicarea publica este delegata de catre un organism de radiodifuziune sau televiziune situat într-un stat membru, aceasta comunicare se considera a fi avut loc în statul membru în care organismul de radiodifuziune sau televiziune îsi are sediul principal în cadrul Comunitatii, iar drepturile prevazute la capitolul II pot fi exercitate împotriva organismului de radiodifuziune sau televiziune.

(3)În înţelesul prezentei directive, «retransmisie prin cablu» înseamnă retransmiterea simultană, nealterată şi integrală, prin cablu sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultrascurte pentru recepţionarea de către public a unei transmisii iniţiale pornind din alt stat membru, prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin satelit, de programe de televiziune sau de radio destinate recepţionării de către public, indiferent de modul în care operatorul unui serviciu de retransmisie prin cablu obţine semnalele purtătoare de program de la organismul de radiodifuziune în scopul retransmisiei.

(4)În întelesul prezentei directive, "societate de gestiune colectiva" înseamna orice organism al carui singur scop sau unul dintre scopurile principale îl constituie gestionarea sau administrarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe.

(5)În întelesul prezentei directive, realizatorul principal al unei opere cinematografice sau audiovizuale este considerat autor sau unul dintre autori. Statele membre pot prevedea ca si alte persoane sa fie considerate coautori.

CAPITOLUL II:DIFUZAREA DE PROGRAME PRIN SATELIT

Art. 2: Dreptul de difuzare

Statele membre prevad dreptul exclusiv al autorului de a autoriza comunicarea publica prin satelit a operelor protejate prin dreptul de autor, sub rezerva dispozitiilor din prezentul capitol.

Art. 3: Dobândirea drepturilor de difuzare

(1)Statele membre asigura ca autorizarea mentionata la articolul 2 sa nu poata fi obtinuta decât prin contract.

(2)Un stat membru poate prevedea ca un contract colectiv încheiat între o societate de gestiune colectiva si un organism de radiodifuziune sau televiziune pentru o anumita categorie de opere sa poata fi extins la titularii de drepturi din aceeasi categorie care nu sunt reprezentati de societatea de gestiune colectiva, cu conditia ca:

- comunicarea publica prin satelit sa aiba loc în acelasi timp cu difuzarea pe cale terestra de catre acelasi difuzor si

- titularul nereprezentat al drepturilor sa aiba, în orice moment, posibilitatea de excludere a extinderii contractului colectiv la operele sale si de exercitare a drepturilor sale, fie individual, fie colectiv.

(3)Alineatul (2) nu se aplica operelor cinematografice, inclusiv operelor create printr-un procedeu analog cinematografiei.

(4)Daca legislatia unui stat membru prevede extinderea unui contract colectiv, conform dispozitiilor alineatului (2), statul membru respectiv informeaza Comisia cu privire la organismele de radiodifuziune si televiziune care au dreptul sa se prevaleze de aceasta legislatie. Comisia publica aceasta informatie în Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene (seria C).

Art. 4: Drepturile artistilor interpreti sau executanti, ale producatorilor de fonograme si ale organismelor de radiodifuziune si televiziune

(1)În scopul comunicarii publice prin satelit, drepturile artistilor interpreti sau executanti, ale producatorilor de fonograme si ale organismelor de radiodifuziune si televiziune sunt protejate în conformitate cu dispozitiile articolelor 6, 7, 8 si 10 din Directiva 92/100/CEE.

(2)În întelesul alineatului (1), expresia "radiodifuziune prin intermediul undelor radioelectrice", din Directiva 92/100/CEE, include si comunicarea publica prin satelit.

(3)In ceea ce priveste exercitarea drepturilor mentionate la alineatul (1), se aplica articolul 2 alineatul (7) si articolul 12 din Directiva 92/100/CEE.

Art. 5: Raportul dintre dreptul de autor si drepturile conexe

Protectia drepturilor conexe dreptului de autor în întelesul prezentei directive nu aduce atingere si nici nu modifica în nici un fel protectia conferita prin dreptul de autor.

Art. 6: Protectia minima

(1)Statele membre pot sa prevada pentru titularii drepturilor conexe dreptului de autor masuri de protectie mai extinse decât cele prevazute la articolul 8 din Directiva 92/100/CEE.

(2)În aplicarea alineatului (1), statele membre respecta definitiile cuprinse în articolul 1 alineatele (1) si (2).

Art. 7: Dispozitii tranzitorii

(1)În ceea ce priveste aplicarea în timp a drepturilor mentionate la articolul 4 alineatul (1) din prezenta directiva, se aplica articolul 13 alineatele (1), (2), (6), si (7) din Directiva 92/100/CEE. Articolul 13 alineatele (4) si (5) din directiva mentionata se aplica mutatis mutandis.

(2)Contractele privind exploatarea operelor si a altor elemente protejate în vigoare la data mentionata la articolul 14 alineatul (1) intra sub incidenta dispozitiilor articolului 1 alineatul (2) si a articolelor 2 si 3, de la 1 ianuarie 2000, daca înceteaza dupa aceasta data.

(3)Daca un contract international de coproductie, încheiat înainte de data mentionata la articolul 14 alineatul (1), între un coproducator dintr-un stat membru si unul sau mai multi coproducatori din alte state membre sau din terte tari prevede în mod expres regimul repartitiei între coproducatori a drepturilor de exploatare pe zone geografice pentru toate mijloacele de comunicare publica, fara a se face distinctie între regimul aplicabil comunicarii publice prin satelit si dispozitiile aplicabile celorlalte mijloace de comunicare si în cazul în care comunicarea publica prin satelit a coproductiei ar aduce atingere exclusivitatii, în special lingvistice, a unuia dintre coproducatori sau a unuia dintre cesionarii sai pe un teritoriu determinat, autorizarea de catre unul dintre coproducatori sau de catre cesionarii sai a comunicarii publice prin satelit necesita consimtamântul prealabil al beneficiarului exclusivitatii, indiferent daca acesta este coproducator sau cesionar.

CAPITOLUL III:RETRANSMISIA PRIN CABLU

Art. 8: Dreptul de retransmisie prin cablu

(1)Statele membre se asigura ca, în cazul retransmiterii prin cablu a unor emisiuni din alte state membre pe teritoriul lor, se respecta dreptul de autor si drepturile conexe aplicabile, iar retransmisia are loc pe baza acordurilor contractuale individuale sau colective încheiate între titularii dreptului de autor si ai drepturilor conexe si operatorii de cablu.

(2)Sub rezerva alineatului (1), statele membre pot mentine pâna la 31 decembrie 1997 licentele legale care exista deja sau care sunt prevazute în mod expres la data de 31 iulie 1991 în legislatia interna.

Art. 9: Exercitarea dreptului de retransmisie prin cablu

(1)Statele membre se asigura ca dreptul titularilor dreptului de autor si drepturilor conexe de a acorda sau refuza autorizarea unui operator de cablu pentru retransmisia prin cablu a unei emisiuni nu poate fi exercitat decât de catre un organism de gestiune colectiva.

(2)Daca titularul nu a încredintat gestionarea drepturilor sale unui organism de gestiune colectiva, organismul de gestiune colectiva care gestioneaza drepturi din aceeasi categorie poate fi considerat mandatat cu gestionarea drepturilor sale. Daca exista mai multe organisme de gestiune colectiva care gestioneaza drepturi din aceasta categorie, titularul poate sa desemneze el însusi organismul de gestiune colectiva care va fi considerat mandatat sa îi gestioneze drepturile. Titularul mentionat în prezentul alineatare aceleasi drepturi si obligatii, în cadrul contractului încheiat între operatorul de cablu si organismul de gestiune colectiva considerat mandatat sa îi gestioneze drepturile, ca si titularii care au mandatat acest organism de gestiune colectiva sa le apere drepturile si îsi poate revendica drepturile într-un interval de timp care se fixeaza de catre statul membru în cauza, a carui durata nu este mai mica de 3 ani începând cu data retransmiterii prin cablu a operei sale sau a altui element protejat.

(3)Un stat membru poate sa prevada ca, în cazul în care titularul autorizeaza transmisia initiala pe teritoriul sau a unei opere sau a altui element protejat, se considera ca acesta a acceptat sa nu îsi exercite drepturile pentru retransmisia prin cablu pe o baza individuala, ci sa le exercite conform dispozitiilor din prezenta directiva.

Art. 10: Exercitarea dreptului de retransmisie prin cablu de catre organismele de radiodifuziune si televiziune

Statele membre se asigura ca articolul 9 nu se aplica drepturilor exercitate de un organism de radiodifuziune sau televiziune asupra propriilor transmisiuni, indiferent daca drepturile în cauza îi apartin sau i-au fost transferate de catre alti titulari de drept de autor si/sau de drepturi conexe.

Art. 11: Mediatorii

(1)Daca nu este posibila încheierea unui contract pentru acordarea unei autorizatii de retransmisie prin cablu a unei emisiuni radiodifuzate sau televizate, statele membre trebuie sa se asigure ca toate partile în cauza pot face apel la unul sau mai multi mediatori.

(2)Sarcina mediatorilor este de a acorda asistenta pentru negocieri. De asemenea, acestia pot înainta propuneri partilor în cauza.

(3)Se presupune ca toate partile accepta propunerea mentionata la alineatul (2), daca nici una dintre parti nu îsi exprima opozitia în termen de 3 luni. Notificarea propunerii si a oricarei opozitii la aceasta este înaintata partilor în cauza în conformitate cu normele aplicabile cu privire la notificarea actelor juridice.

(4)Mediatorii sunt alesi astfel încât independenta si impartialitatea lor sa nu poata fi puse în discutie.

Art. 12: Prevenirea abuzurilor de pozitie în negocieri

(1)Statele membre se asigura, prin dispozitii de drept civil sau administrativ, dupa caz, ca partile angajeaza si desfasoara cu buna credinta negocierile privind autorizarea de retransmisie prin cablu si nu împiedica sau obstructioneaza desfasurarea lor fara o justificare temeinica.

(2)Un stat membru care, la data mentionata la articolul 14 alineatul (1), are pe teritoriul sau un organism cu competente în cazurile în care dreptul de retransmisie publica prin cablu în acest stat ar fi fost în mod arbitrar refuzat sau propus în conditii abuzive de catre un organism de radiodifuziune sau televiziune, poate sa mentina acest organism.

(3)Alineatul (2) se aplica pe o perioada de tranzitie de 8 ani începând de la data mentionata la articolul 14 alineatul (1).

CAPITOLUL IV:DISPOZITII GENERALE

Art. 13: Gestionarea colectiva a drepturilor

Prezenta directiva nu aduce atingere reglementarii de catre statele membre a activitatii organismelor de gestiune colectiva.

Art. 14: Dispozitii finale

(1)Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege si actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive pâna la 1 ianuarie 1995. Statele membre informeaza de îndata Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adopta aceste dispozitii, ele contin o trimitere la prezenta directiva sau sunt însotite de o asemenea trimitere la data publicarii lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2)Comisiei îi sunt aduse la cunostinta de statele membre textele principalelor dispozitii de drept intern pe care le adopta în domeniul reglementat de prezenta directiva.

(3)Pâna la 1 ianuarie 2000, Comisia înainteaza Parlamentului European, Consiliului si Comitetului Economic si Social un raport privind aplicarea prezentei directive si, daca este necesar, face noi propuneri de adaptare a prezentei directive la progresele din sectorul radiodifuziunii si teledifuziunii.

Art. 15

Prezenta directiva se adreseaza statelor membre.

-****-

Adoptata la Bruxelles, 27 septembrie 1993.

Pentru Consiliu

Presedintele

R. URBAIN

Publicat în Editia Speciala a Jurnalului Oficial cu numarul 0 din data de 1 ianuarie 2007